

5. Mose 18

Septuaginta (LXX)

1 οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λευίταις ὅλῃ φυλῇ λευι μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ ισραηλ καρπώματα κυρίου ὁ κλῆρος αὐτῶν φάγονται αὐτά

2 κλῆρος δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ καθότι εἶπεν αὐτῷ

3 καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα ἐάν τε μόσχον ἐάν τε πρόβατον καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸν βραχίονα καὶ τὰ σιαγόνια καὶ τὸ ἔνυστρον

4 καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἑλαίου σου καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ

5 ὅτι αὐτὸν ἔξελέξατο κύριος ὁ θεός σου ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου παρεστάναι ἐναντί κυρίου τοῦ θεοῦ σου λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ νίοι αὐτοῦ ἐν τοῖς νίοις ισραηλ

6 ἐὰν δὲ παραγένηται ὁ λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν ισραηλ οὗ αὐτὸς παροικεῖ καθότι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον ὃν ἀν ἐκλέξηται κύριος

7 καὶ λειτουργήσει τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἐναντί κυρίου

8 μερίδα μεμερισμένην φάγεται πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν

9 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων

10 οὐχ εύρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ μαντευόμενος μαντείαν κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος φαρμακός

11 ἐπαείδων ἐπαοιδήν ἐγγαστρίμυθος καὶ τερατοσκόπος ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς

12 ἔστιν γὰρ βδέλυγμα κυρίω τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα ἔνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων κύριος ἔξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ

13 τέλειος ἔσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου

14 τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς οὗτοι κληδόνων καὶ μαντειῶν ἀκούσονται σοὶ δὲ οὐκ οὔτως ἔδωκεν κύριος ὁ θεός σου

15 προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοι κύριος ὁ θεός σου αὐτοῦ ἀκούσεσθε

16 κατὰ πάντα ὅσα ἡτήσω παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν χωρηῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντες οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο οὐκ ὀψόμεθα ἔτι οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν

17 καὶ εἶπεν κύριος πρός με ὥρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν

18 προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ὃσπερ σὲ καὶ δώσω τὸ ρῆμά μου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθότι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ

19 καὶ ὁ ἄνθρωπος δις ἐὰν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ

20 πλὴν ὁ προφήτης δις ἂν ἀσεβίσῃ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ρῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλῆσαι καὶ δις ἂν λαλήσῃ ἐπ' ὀνόματι θεῶν ἑτέρων ἀποθανεῖται ὁ προφήτης ἐκεῖνος

21 ἐὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου πᾶς γνωσόμεθα τὸ ρῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος

22 ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου καὶ μὴ γένηται τὸ ρῆμα καὶ μὴ συμβῇ τοῦτο τὸ ρῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ